

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 12. juni 2002
(OR. en)**

**9796/1/02
REV 1**

LIMITE

**JAI 129
RELEX 112
MIGR 52**

NOTE

fra: formandskabet
til: Rådet

Tidl. dok. nr.: 9027/4/02 REV 4 JAI 88 RELEX 83 MIGR 40

Vedr.: Udkast til Rådets konklusioner om foranstaltninger, der skal iværksættes med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig indvandring og menneskesmugling og menneskehandel ad søvejen, og navnlig foranstaltninger over for tredjelande, som nægter at samarbejde med Den Europæiske Union om forebyggelse og bekæmpelse af sådanne problemer

Den 15. april 2002 vedtog Rådet en række konklusioner om ulovlig indvandring, hvori det - på baggrund af den alvorlige situation, der er opstået som følge af den øgede ulovlige indvandring til Den Europæiske Unions område ad søvejen, understregede, at det er tvingende nødvendigt at etablere et effektivt samarbejde med indskibnings-, afgang- og transitlandene for de ulovlige migrationsstrømme. Rådet fremhævede endvidere, at Den Europæiske Union skulle forbedre sin indsats på dette område gennem en integreret tilgang til problemet og ved at sikre en samordning mellem migrationspolitikken og de instrumenter, der findes inden for rammerne af EU's eksterne forbindelser.

Med udgangspunkt i de retningslinjer, der er fastlagt i den samlede plan for bekæmpelse af ulovlig indvandring og menneskehandel i EU som blev vedtaget den 28. februar 2002, og i forlængelse af konklusionerne af 15. april 2002 opfordrede Rådet den 25. april 2002 De Faste Repræsentanters Komité til at drøfte de forebyggende og operative foranstaltninger, der skal vedtages for at bekæmpe ulovlig indvandring og menneskehandel ad søvejen, herunder især de foranstaltninger, der skal træffes over for tredjelande, som nægter at samarbejde med Den Europæiske Union om bekæmpelse af ulovlig indvandring.

1. INTEGRERET STRATEGI

Bekæmpelse af ulovlig indvandring på grundlag af en integreret strategi forudsætter, at Den Europæiske Union yder en større indsats for at forebygge og imødegå dette problem på passende vis under anvendelse af alle de relevante instrumenter, der er til rådighed inden for rammerne af Den Europæiske Unions eksterne forbindelser. I den forbindelse er det meget vigtigt, at der opbygges en særlig administrativ kapacitet, og at de berørte tredjelande vedtager relevant lovgivning om asyl- og indvandringsspørgsmål. Der skal også tages særlig hensyn til kandidatlandenes rolle.

Den Europæiske Unions indsats for at bekæmpe ulovlig indvandring skal overholde de internationale principper og forpligtelser med hensyn til menneskerettigheder, navnlig Genève-konventionen af 1951 om flygtnings retsstilling og den supplerende New York-protokol af 1967.

Følgelig skal bekæmpelse af ulovlig indvandring og menneskesmugling og menneskehandel være et højt prioriteret mål for Den Europæiske Union, som i højere grad bør integreres i Den Europæiske Unions eksterne forbindelser på følgende måde:

- 1.1. Bekæmpelse af ulovlig indvandring bør betragtes som et vigtigt aspekt i forbindelse med de juridiske og politiske instrumenter, der for øjeblikket forhandles eller fremover vil blive forhandlet mellem Den Europæiske Union og tredjelande.
- 1.2. Der skal foretages en systematisk vurdering af forbindelserne med tredjelande, der ikke samarbejder om bekæmpelse af ulovlig indvandring, på baggrund af en rapport fra Gruppen på Højt Plan vedrørende Asyl og Migration.

Der bør tages hensyn til en sådan vurdering i forbindelserne mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater og de berørte lande på alle relevante områder.

- 1.3. Den Europæiske Union skal indføre en ordning, der muliggør en hurtig politisk reaktion (early political response) i tilfælde af en tilstrømning af indvandrere, der indrejser ulovligt, bestående af foranstaltninger over for indskibnings-, afgang- og transitlandene.

- 1.4. Der skal ydes støtte til de tredjelande, der er villige til at samarbejde med Den Europæiske Union i forbindelse med:
 - 1.4.1. Kontrol og tilbageholdelse af fartøjer, der anvendes til menneskesmugling og menneskehandel .
 - 1.4.2. Tilbagetagelse af indvandrere, der er ankommet ulovligt til Den Europæiske Unions område fra disse lande.

Inden for rammerne af deres respektive kompetence vil Den Europæiske Union og dens medlemsstater overveje at stille bl.a. hjælpemidler og teknisk bistand til rådighed for indskibnings-, afgang- og transitlandene for at hjælpe disse med at gennemføre de foranstaltninger, der er omhandlet i afsnit 3, og som, uden at dette berører Den Europæiske Unions øvrige politikker, sigter mod en samlet og afbalanceret tilgang til migrationsproblematikken med henblik på at sikre en fælles kontrol med migrationsstrømmene. Den nævnte bistand ydes afhængigt af, om myndighederne i indskibnings-, afgang- og transitlandene udviser vilje til og har behov for at samarbejde med Den Europæiske Union, især i forbindelse med tilbagetagelse.

2. OPERATIVE FORANSTALTNINGER, DER BØR VEDTAGES AF DEN EUROPÆISKE UNION OG DENS MEDLEMSSTATER

Uden at det foregriber resultatet af Kommissionens forundersøgelse som led i den samlede plan for bekæmpelse af ulovlig indvandring og menneskehandel, bør kontrollen ved de ydre søgrænser styrkes ved, at Den Europæiske Union og dens medlemsstater iværksætter følgende operative foranstaltninger:

- 2.1. Systematisk samarbejde mellem medlemsstaterne og samordning med alle kompetente myndigheder med henblik på eventuelle fælles operationer for at kontrollere søgrænserne og fartøjer, der mistænkes for at være indblandet i menneskesmugling og menneskehandel.
- 2.2. Øget fokus på det arbejde, der udføres af forbindelsesofficerer, der er udstationeret i indskibnings-, afgang- og transitlandene, med hensyn til indvandrere, der kunne tænkes at indrejse ulovligt på den Den Europæiske Unions område.

- 2.3. Forbedring af den eksisterende procedure for driften af systemet til hurtig varsling
- 2.4. Styrkelse af Europols deltagelse i overensstemmelse med Europol-konventionen med det formål at analysere, kategorisere og rundsende foreliggende oplysninger om forbrydelser i form af menneskehandel og menneskesmugling i forbindelse med ulovlig indvandring ad søvejen, herunder eventuelt oprettelse af en database. De nationale politimyndigheders samarbejde med Europol bør styrkes.
- 2.5. Oprettelse af fælles efterforskningshold med henblik på en samordnet og effektiv indsats mod netværk og organiserede grupper, der er indblandet i menneskesmugling og menneskehandel.
- 2.6. Anvendelse af passende foranstaltninger for at identificere fartøjer i risikoområder.
- 2.7. Gennemførelse af såvel fælles operationer som operationer udført af de enkelte medlemsstater med hensyn til flypatruljering og overvågning af søterritoriet.
- 2.8. Vedtagelse af EU-instrumenter om ulovlig indrejse, transit og ophold.

3. FOREBYGGENDE FORANSTALTNINGER, DER BØR VEDTAGES AF INDSKIBNINGS-, AFGANGS- OG TRANSITLANDENE

Indskibnings-, afgang- og transitlandene for ovennævnte fartøjer bør vedtage de foranstaltninger, der er nødvendige for at hindre og bekæmpe menneskesmugling og menneskehandel ad søvejen.

Undlader de pågældende lande uden grund at vedtage disse foranstaltninger, vil dette under særligt alvorlige omstændigheder eller i tilfælde af gentagne mindre forseelser kunne føre til en passende hurtig politisk reaktion, jf. den ordning, der er omtalt i punkt 1.3.

Indskibnings-, afgang- og transitlandene bør blandt andet vedtage følgende foranstaltninger:

- 3.1. De bør undertegne, ratificere og gennemføre De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet fra december 2000, protokollen om forebyggelse, bekæmpelse og retsforfølgning af menneskehandel, protokollen om bekæmpelse af menneskesmugling til lands, ad søvejen og ad luftvejen og andre relevante internationale instrumenter, navnlig Genève-konventionen af 1951 om flygtninges retsstilling og den supplerende New York-protokol af 1967.
- 3.2. De bør gøre menneskesmugling og menneskehandel til en strafbar handling efter deres nationale straffelov, som også bør indeholde bestemmelser om konfiskation af fartøjer, der anvendes til denne form for smugleri eller handel.
- 3.3. Forfalskning og svigagtig brug af rejsedokumenter bør gøres til en strafbar handling.
- 3.4. De bør fremme eller lette gennemførelse af oplysningskampagner, der vil kunne støttes af Den Europæiske Union eller dens medlemsstater, med sigte på at skabe opmærksomhed om de problemer og risici, der er forbundet med ulovlig indvandring.
- 3.5. De bør i overensstemmelse med de internationale instrumenter, der henvises til i punkt 3.1, supplere skærpelsen af kontrolforanstaltningerne ved søgrænserne over for fartøjer, der mistænkes for at være indblandet i menneskesmugling eller menneskehandel, med politikontrol inde på deres eget område med henblik på at optrælle menneskesmugler- eller menneskehandlernetværk.
- 3.6. De bør styrke kontrolforanstaltningerne ved deres grænser for at forhindre indrejse af personer, der agter at benytte deres område som transitrute til ulovlig videre rejse til Den Europæiske Unions medlemsstater, herunder eventuelt foretage tilpasninger af deres visumordning.

- 3.7. De bør indlede et samarbejde med grænsemyndighederne i Den Europæiske Unions medlemsstater for at udveksle oplysninger om fartøjer, der er indblandet i menneskesmugling og menneskehandel.

Det er i den forbindelse nødvendigt at intensivere samarbejdet, så der skabes mulighed for, at forbindelsesofficerer kan være til stede i havnene og på selve grænseovergangsstederne.

- 3.8. Der bør være vilje til at acceptere en forpligtelse til at tilbagetage alle indvandrere, der ulovligt indrejser til Den Europæiske Unions område ad søvejen, og hvis afrejse fra eller transit igennem det pågældende land kan påvises i tilstrækkelig grad.

- 3.9. Alle berørte lande bør opfylde de internationale maritime forpligtelser i forbindelse med eftersøgnings- og redningsoperationer i overensstemmelse med folkeretten og international praksis.